KRONIKK &DEBATT

KRONIKK:
Maks 5000 tegn inkludert mellomrom.
Legg ved portrettfoto.

DEBATT:
Innlegg: 3000 tegn inkludert mellomrom.
Replikk/kortinnlegg: 1000 – 2000 tegn.

E-post: **debatt@klassekampen.no**
Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innlegg.

Tollef Mjaugedal
tollefm@klassekampen.no
Kronikk- og debattredaktør

Carline Tromp
carlinet@klassekampen.no
Redaksjonssekretær

Anja Sletteland
anjas@klassekampen.no
Redaksjonssekretær

Klassekampen honorerer normalt ikke innsendt stoff. Innsenderens e-postadresse blir trykt med mindre innsenderen reserverer seg mot dette.

MORALEN: Herfra kan det muligens bare gå oppover.

Giske og 'heksejakt'

ARBEIDER-PARTIET
Arne Just Lund

Jeg stusset litt over Mai Elisabeth Berg sin uforbeholdne støtte til Trond Giske i Klassekampen 30. desember. Hun stemmer ikke Arbeiderpartiet og kjenner ham ikke. Men hun har skjønt at han er en dyktig politiker. Hadde han vært en drittsekk hadde hun merket det. «'Upassende oppførsel' er hans synd», skriver Berg. Ja, slik kan en kristen uttrykke sin mening klart og presist.

At kritikken av Giske blir beskrevet som heksejakt er trist. Det er tåkelegging av fakta. Han og mange av hans tilhengere har bekreftet fakta i saken. Han har opptrådt uanstendig i mange år.

Det er ikke «de primitive kreftene» som har vunnet frem i denne saken, slik Berg skriver. Dette er en reaksjon fra dem som ikke liker slik oppførsel og mener at det får konsekvenser for hans tillit blant Arbeiderpartiet sine medlemmer.

Berg sitt håp om at kritikk av uanstendig oppførsel skal dysses ned er påfallende. Jeg håper hun er alene om å ha slike holdninger. Jeg håper at Ap i 2018 står frem med bedre moral og at de viser at de er et parti som planlegger for en god fremtid for oss alle.

Det er en stor jobb som må gjøres. Arbeiderpartiets moral er viktig for respekten for hele vårt politiske miljø.

Arne Just Lund,
Trondheim
arnejustl@yahoo.no

Miljøsatsing har blitt et spørsmål om moral og nye produk

En annen klim

KRONIKK
Ketil Skogen

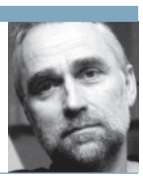

Kraftindustriens politiske våpendragere får vann i munnen når de tenker på de deilige utenlandskablene som skal sikre vekst og fortjeneste i årene som kommer. Koblingen til klimaproblemene er mildt sagt forutsigbar, man lar ikke et slikt salgsargument gå fra seg. Derfor er det heller ikke overraskende at Lene Westgaard-Halle fra Høyre hyller kablene som klimatiltak i Klassekampen 20. desember, der hun også karakteriserer miljø- og friluftsorganisasjoners motstand som klimafiendtlig.

En «klimaskeptiker» er en som ikke tror at klimaendringer er menneskeskapt. Det er en krevende posisjon å forsvare i en tid da «miljø» er blitt synonymt med «klima». Jeg tviler ikke på at menneskelig virksomhet har innvirkning på klimaet. Vi vet ikke hvor mye, men det er usannsynlig at de siste tiårenes enorme utslipp ikke skulle ha noen virkning. Greit nok. Men det forklarer ikke at klimaspørsmålet får dominere miljøpolitikken totalt.

> 'Klimatiltak' truer med å ødelegge norsk natur.

Tida er inne for en annen klimaskepsis, som går ut på å sette spørsmålstegn ved begrunnelsene for at klima skal være overordnet alt annet. Ikke minst fordi «klimatiltak» truer med å ødelegge norsk natur, blant annet gjennom utbygging av vann- og vindkraft i stor skala. Raseringen akselereres gjennom energieksport som vil føre til mer naturfiendtlig manøvrering av våre utallige regulerte vassdrag.

Er ikke klimaforandring i særklasse det mest alvorlige miljøproblemet i vår tid? Vel, det er ytterst tvilsomt. Den største trusselen mot det biologiske mangfoldet, mot dyrs og planters muligheter til å overleve, er ikke klimaet, men tap av leveområder. Dette er en entydig melding fra biologisk forskning, der klimaendringer ikke settes på topp blant miljøtrusler. Dagens økonomiske verdensorden fører til voldsom og stadig økende rasering av natur. Alle verdens økosystemer er under press. Det gjør ikke bare at landskap ødelegges og at dyr og planter forsvinner; det tar fra oss grunnlaget for bærekraftig og sosialt rettferdig ressursutnyttelse i framtida.

Det særegne med klimaproblemet er at bestrebelser på å løse det medfører eventyrlige muligheter for profitt; en profitt som glitrer av god miljøsamvittighet. Ny (lønnsom) vannkraft skal redde menneskeheten, intet mindre. Da spiller det liten rolle at naturområder og vassdrag, små og store, ødelegges for all framtid. Gigantiske vindkraftanlegg som bygges over hele kloden skal også redde klimaet, og da vi må vel tåle at de forvandler vakre landskap til industriområder. Biodrivstoff er pussig nok bra for både klimaet og for multinasjonale konserner – mindre bra for regnskogen og for fattigfolk i Afrika. Heller ikke bra for norsk skogsnatur: Skognæringas jubel for nytt biodrivstoffanlegg på Tofte bør få det til å gå kaldt nedover ryggen på alle som vil at kommende generasjoner skal få oppleve naturlig skog. Planting av produksjonsskog med fremmede treslag på Vestlandet blir et glimrende miljøtiltak – at det også gir grunneiere betydelige inntekter er selvsagt underordnet når alle

kjemper den gode strid. Nye tekniske dingser for rensing og lagring av avfallsstoffer (som CO_2) åpner muligheter for driftige «gründere» så vel som for digre konserner – inkludert oljeselskaper – slik at den økonomiske veksten kan fortsette i det uendelige.

Dessverre er det nok dette som ligger bak den øredøvende enigheten om klimaproblemet, der miljøorganisasjoner, politiske partier, og myndigheter har dannet en felles front – rett nok en front med sprekker – med næringslivsorganisasjoner, skogeiere og bønder med fallrettigheter. Noen ser det dramatiske i at menneskelig aktivitet bidrar til å endre klodens klima. Andre ser helst «nye muligheter», som det heter. Å stoppe vettløs rasering av naturen i global målestokk, enten det skyldes kraftverk, oljepalmer, gruvedrift eller kjøpesentre, gir ikke sånne nye muligheter. Det er bare plunder og heft som bremser økonomisk ekspansjon, og det gir ingen avkastning.

E. On er et tysk selskap som vil bygge ut vindkraft i Norge. Det samme selskapet har vært involvert i bygging av atomkraftverk i England, og har motsatt seg avvikling av tysk kjernekraft. Mon tro hva slags motiver de har? De fleste konsesjonssøknadene for såkalt småkraft i Sør-Østerdal (et område jeg kjenner godt) er levert av skogeiere som er blant de største i landet, og som hadde mange

OVERHØRT

Hvorfor er det bare vi som har en kromosomfeil som skal måtte rettferdiggjøre vår eksistens?

Thorvald Steen i Aftenposten

Maktkamp hører politikken til. Det har det alltid gjort, og det vil det alltid gjøre. Den eneste forskjellen mellom sommeren 2017 og jula 2017 er at et element i menneskelig adferd er løftet ut av diskresjonens lumre brønn og over i arsenalet for lovlige våpen.

Anne Holt til Dagsavisen

Det er bare én ting som nytter, og det tror jeg også alle kvinner vet: Vi må brette opp ermene og starte ryddejobben selv. Vi må ut av offerrollen og inn i lederrollen.

Ledelsesprofessor Gro Ladegård på NRK Ytring

Å bli fortalt hvordan en bil fungerer er nedverdigende nok av en mann, om ikke av en kvinne.

Biljournalist Fred Magne Skillebæk i Dagbladet

Utfordringen i 2018 blir å få ulv og beitedyr til å omgås mer sivilisert enn naturvernere og ulvemotstandere.

Yngve Kvistad i VG

MER DEBATT NESTE SIDE »

ter – til glede for industrien, ikke naturen.

askepsis

NYE MULIGHETER: Klimaproblemet brukes som begrunnelse for profitabel naturrasering, heiet fram av våre politikere, skriver Kjetil Skogen. Her Erna Solberg på besøk hos Kværner på Stord.

FOTO: MARIT HOMMEDAL, NTB SCANPIX

millioner i omsetning på sine eiendommer før de fikk kraftverk i en eneste bekk. Det er kanskje miljøengasjement som driver dem? Ingen kommentar, men at dette er en innbringende geskjeft for disse eiendomsbesitterene er det liten tvil om.

Kan vi bremse klimaendringene og samtidig opprettholde dagens energi- og ressursforbruk, slikt veksttvangen i kapitalismen krever, bare vi finner smarte markedsløsninger og selger vannkraft til Europa? En absurd idé. Kan noen bruke klimaproblemet som begrunnelse for profitabel naturrasering? Ja, det går fint. Kan det være at energisparing får så lite oppmerksomhet fordi det ikke fremmer vekst og fordi kraftlobbyen er så sterk og har fått så gode argumenter rett i fanget? Svaret gir seg selv.

Det er ikke overraskende at høyrefolk vil at «klimaløsninger» skal føre til ekspansjon på nye forretningsområder. Mer foruroligende er det at så mange andre, langt inn i miljøorganisasjonene og på den politiske venstresida, er ukritiske til et paradigme som går ut på at «gode miljøløsninger» er et spørsmål om moralsk oppvåkning, god vilje og nye produkter, men ellers «business as usual».

Det er et ubestridelig faktum at kapitalisme uten vekst betyr krise og arbeidsløshet. Det viser historien, og der er økonomer samstemte – fra marxister til markedsliberalister. Men uendelig vekst gir et ressursforbruk og andre miljøkonsekvenser (også klimaendringer) som med logisk nødvendighet leder til sammenbrudd. Da burde konklusjonen være klar ikke bare om utenlandskablene, men om kapitalismens framtid.

Ketil Skogen,
sosiolog
ketil.skogen@gmail.com

REGNSKAPETS TIME: Sylvi Listhaug bør la folk få innsyn i den offentlige pengebruken på oktoberbarna, skriver forfatteren.

FOTO: CHRISTOPHER OLSSØN

Pengene på bordet!

ASYL
Kirsten Limstrand

Det verserer en useriøs debatt i noen av landets aviser som kan gi inntrykk av at 6000 afghanske gutter har rasket til seg sju milliarder av Norges statskasse. Beskyldningen om pengesløseri må heller rettes mot UDI og ansvarlig minister Sylvi Listhaug. For det er slett ikke «oktoberbarna» som har nytt godt av milliardene. Knapt nok har de fått tildelt en femdel, direkte eller indirekte, til mat, hus, helsetilsyn, litt klær og et minimum av skolegang. Resten er tilført nordmenn og norske bedrifter. Jeg kan nevne noen:

■ Flyselskapet SAS – for mange tusen fullprisbilletter mellom Nord-, Vest- og Sør- Norge for å fly guttene inn til aldersundersøkelser i Oslo og til asylintervjuer i Oslo eller Kirkenes. Ved å sende saksbehandlerne til mottakene eller bruke Skype (slik det ble gjort fra høsten 2016) kunne det vært spart formidable summer.

■ Lønninger til leger og tannleger, med dertil hørende personell, for å gjennomføre aldersundersøkelsene, som viste seg totalt bortkastet og etter hvert ble erklært ulovlige.

■ Tilsetting og opplæring av et en rekke nye saksbehandlere, drillet i å seigpine angstfylte gutter gjennom sju–åtte timers asylintervjuer, for i neste omgang, stort sett, konkludere med avslag – etter et slags spill for galleriet.

■ Tildeling av faste summer til advokater med skyhøye timelønninger for hjelp til asylsøknadene, hvor den tildelte sum, muligens strategisk, ikke var stor nok til å kunne anke guttenes tapte asylsaker etter hvert som de kom i retur.

■ Utbetaling av heftige lønninger til Unes advokater for «sandpåstrøing» av avslag i ankesaker.

■ Utbetaling av store pengesummer til norske «asylbaroner» som tjente grovt på å ruste opp gamle hoteller og nedlagte sykehjem i Distrikts-Norge.

> **Det er slett ikke 'oktoberbarna' som har nytt godt av alle milliardene.**

Samtidig bidro asylstrømmen i 2015 til arbeidsplasser knyttet til mottakene rundt om. Driftspersonell, helse- og omsorgspersonell og lærere hentet sin lønn fra de omtalte milliardene. En vergeordning i regi av Fylkesmannen kostet også en del kroner. Vi kan ha i mente at lønnsutbetalinger ikke er skattefrie, slik at stat og kommune har fått tilbake noen av sløse-milliardene.

For å få en slutt på alle misforståelsene rundt oktoberbarnas innhogg i statskassa, foreslår jeg at UDI presenterer regnskapet rundt oktoberbarna offentlig, slik Norges idrettsforbund ble tvunget til i året som gikk. Da kan enhver nordmann få innsyn i tallenes tale. Listhaug utfordres herved til å ta ansvar for at dette blir gjort.

Kirsten Limstrand,
tidligere representant for mindreårige asylsøkere